صداهای زنان برای صلح همه‌شمول و پایدار
د ټول‌شموله او تلپاتي سولې لپاره د ښځو غږونه
Women's Voices for an Inclusive and Sustainable Peace

مختصر صلح زنان

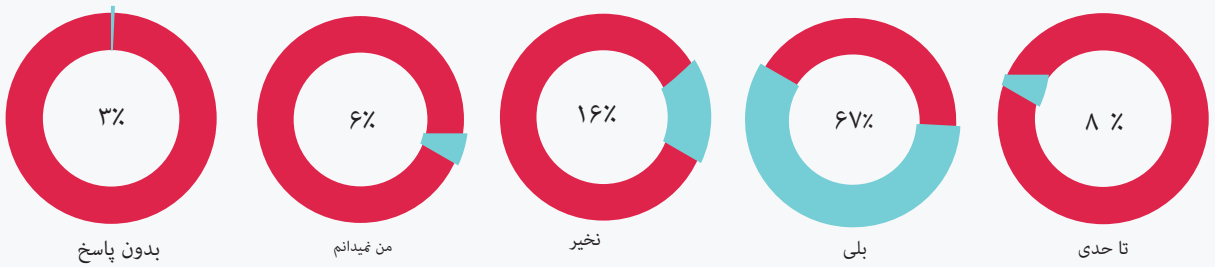
نظریات زنان در مورد آپارتاید جنسیتی در افغانستان

اپریل ۲۰۲۴

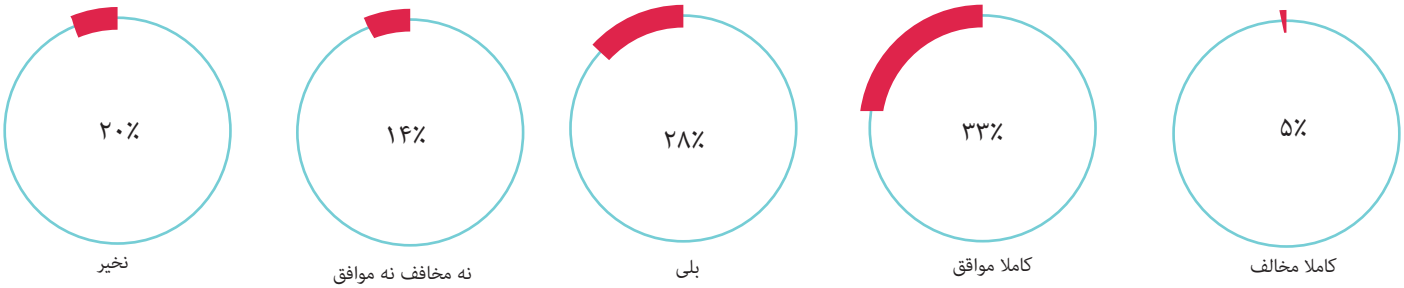
خلاصه:

- به تعداد ۳۶۴۰ زن از ۲۶ ولایت افغانستان در مورد چگونگی نگرش آنها به ماهیت تبعیض جنسیتی سیستماتیک که توسط حکومت تالبان وضع شده است، نظرسنجی شدند ·
- ۶۷٪ از پاسخ دهندگان موافق بودند که محدودیت های اعمال شده توسط حکومت تالبان به معنای ستم و سلطه سیستماتیک بر زنان و دختران است ·
- ۶۱٪ از پاسخ دهندگان موافق بودند که ایجاد جامعه که زنان و دختران در آن تابع مردان و پسران باشند، هدف اصلی اعمال محدودیت ها از جانب حکومت تالبان است که در این میان، زنان در سن ۱۸-۳۵ سال، ۶-۱۱٪ بیشتر از سایر پاسخ دهندگان "کاملا موافقم" پاسخ دادن ·
- ۶۴٪ از پاسخ دهندگان میگویند که عناصر آپارتاید جنسیتی بطور کامل یا «تا حدودی» بطور دقیق وضعیت موجود را توصیف میکند ·
- ۶۰٪ از پاسخ دهندگان گفتند که میخواهند سازمان ملل از اصطلاح «تبعیض جنسیتی» برای توصیف سیاست های حکومت تالبان علیه زنان و دختران استفاده کند .

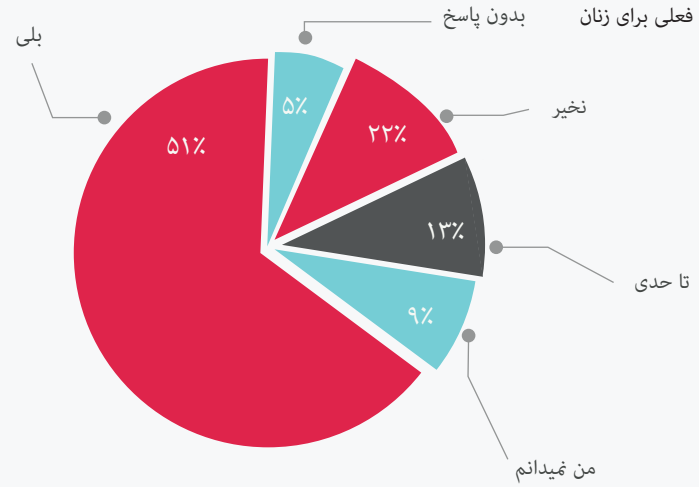
سوال اول آیا محدودیت های اعمال شده بر زنان و دختران از سوی مقامات فعلی را به عنوان ظلم و سلطه سیستماتیک بر زنان و دختران توصیف مینمایید؟

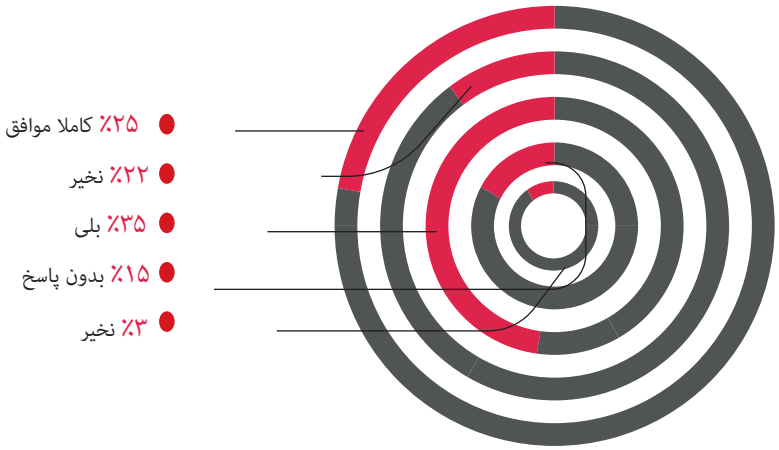
سوال دوم آیا فکر میکنید محدودیت‌ها بالای زنان (تفکیک زنان و دختران/محدودیت‌های گشت و گذار، محرومیت از فرصت‌های تحصیلی/کاری) توسط مقامات فعلی، به هدف ایجاد جامعه‌ای که در آن زنان و دختران تابع مردان باشند، وضع شده است؟

سوال سوم آیا به نظر شما این عناصر تبعیض جنسیتی، وضعیت کنونی را که مقامات فعلی برای زنان و دختران در افغانستان ایجاد کرده اند، به درستی به تصویر میکشد؟

سوال چهارم ایا میخواهید سازمان ملل از اصطلاح تبعیض جنسیتی استفاده نمایند؟

یافته های کلیدی: بحث های گروپی متمرکز

بحث های گروپی متمرکز در ۱۹ ولایت افغانستان با ۳۱۴ شرکت کننده زن از حلقه های صلح زنان "بشنو" انجام شد. شرکت کنندگان نظرات خود را در مورد نتایج نظرسنجی به اشتراک گذاشتند و در مورد اینکه چرا زنان ممکن است محدودیت های طالبان را به عنوان ظلم و سلطه سیستماتیک توصیف کنند یا نکنند، بحث کردند. آنها همچنین بحث کردند که آیا سازمان ملل باید از اصطلاح "تبعیض جنسیتی" برای توصیف وضعیت زنان و دختران در افغانستان استفاده کند و اگر سازمان ملل این اصطلاح را بپذیرد، چه عواقبی را پیش بینی میکنند .

هنگامیکه از پاسخ دهندگان پرسیده شد که چرا برخی از پاسخ دهندگان به این نظرسنجی، معتقد نیستند که محدودیت های طالبان را میتوان به عنوان ظلم و تسلط سیستماتیک بر زنان و دختران توصیف کرد، اکثر شرکت کنندگان بحث به این نتیجه رسیدند که این زنان ممکن است صلاحیت پاسخ مثبت را نداشته باشند. این امر حتی در میان شرکت کنندگان بحث ولایت پروان، تنها ولایتی که اکثریت زنان در آن نظرسنجی محدودیت های طالبان را ظالمانه نمی دانستند، مشهود بود. یکی از شرکت کنندگان از پروان گفت: "به نظر من این ۲۴٪ ممکن است بیسواد، تنگ نظر، یا شاید توانایی درک را نداشته باشند یا نمیخواهند کشورشان پیشرفت کند. در غیر آن، در این لحظه، زنان تحت کنترل مردان هستند. دختران حتی حق انتخاب رشته تحصیلی، تحصیل یا رفتن به سر کار را ندارند." سایر شرکت کنندگان پیشنهاد کردند که شاید برخی از زنان از حقوق خود اطلاعی نداشته باشند و محدودیت ها را به عنوان احکام دینی تلقی کنند .

اشتراک‌کنندگان همچنین در مورد اینکه چرا برخی از زنان نمی‌خواهند سازمان ملل از اصطلاح "آپارتاید جنسیتی" هنگام توصیف شرایط در افغانستان استفاده کند، بحث کردند. اکثر آنها این را به عدم آگاهی، آموزش و ترس نسبت می دهند. همچنین این ظن وجود داشت که زنان مخالف ممکن است از خانواده های طالبان یا طرفدار طالبان باشند. یکی از اشتراک کنندگان از نورستان این احساس را خلاصه کرد: "آنهایی که مخالفت کردند، زنانی هستند که اعضای خانواده شان با طالبان کار میکنند یا از تالبان حمایت "میکنند. همچنان بی اطلاعی از وضعیت و حقوق شان، دلایل اختلاف نظر اند .

هنگامیکه از اشتراک کننده گان بحث پرسیده شد که آیا فکر میکنند سازمان ملل باید اصطلاح "تبعیض جنسیتی" را در وضعیت فعلی به کار برد، اکثر شرکت کنندگان پاسخ مثبت دادند. یکی از شرکت کنندگان از ولایت کابل گفت: "اگر تبعیض جنسیتی اعمال شود، میتواند بطور موثر به مسائل زنان رسیدگی گردد. سازمان ملل باید این موضوع را جدی بگیرد و حکومت فعلی را برای رفع محدودیت ها بر زنان پاسخگو کند." علیرغم مخالفت تعداد قابل توجهی از پاسخ دهندگان در نظرسنجی از این ولایات، شرکت کنندگان از فراه و دایکندی با شدت بیشتری در مورد ابراز نظر نمودند. یکی از شرکت کنندگان از فراه عقیده داشت: "تبعیض جنسیتی در سطح بالایی قرار دارد. کسانی که مخالف بوده اند، شاید ترس داشته باشند که اگر سازمان ملل، تالبان [دولت] را مجبور سازد، زمینه برای جنگ دیگری ایجاد خواهد شد .

هنگامیکه از شرکت کنندگان در بحث پرسیده شد که اگر سازمان ملل از اصطلاح "تبعیض جنسیتی" برای شرح وضعیت زنان و دختران در افغانستان استفاده کند، طالبان چگونه ممکن است نسبت به سیاست های خود علیه زنان و دختران واکنش نشان دهند، شرکت کنندگان بحث موافقت نمودند که واکنش احتمالاً شامل چشم پوشی از وضعیت، محدودیت های بیشتر علیه زنان و دختران، یا هر دو خواهد بود. اکثر اشتراک کننده گان در مورد احتمال موج جدید سرکوب ها بر زنان و دختران را در کشور پیشبینی نمودند. هرچند، برخی امیدوار بودند که اعمال این اصطلاح منجر به اقدام بین المللی مشخص علیه طالبان خواهد شد. یکی از شرکت کنندگان از ولایت بغلان گفت: "من معتقدم که دولت فعلی ممکن است واکنش منفی نشان دهد. با این حال، فشار از سوی نهادهای بین المللی میتواند بر وضعیت تاثیر مثبت بگذارد.

روش :

بشنو ابزار نظرسنجی دیجیتال و رویکردهای مبتنی بر جامعه را ترکیب میکند تا تجربیات و نظربات زنان و دختران را در زمان واقعی در سراسر ولایات مختلف افغانستان به تصویر بکشد. در این خلاصه، نظرسنجی آنلاین، شامل ۴ سوال چند گزینه ای و بسته بود. در جریان نظرسنجی آنلاین، روش نمونه گیری گلوله برفی اتخاذ شد که در آن ۱۶۹۹ پاسخ دهنده بالای ۱۸ سال از ۲۶ ولایت مورد بررسی قرار گرفتند. مصاحبه های حضوری دیجیتال شامل ۴ سوال چند گزینه ای و بسته بود. در طول مصاحبه ها، از رویکرد نمونه گیری هدفمند با شبکه های موجود برای مصاحبه با ۲۱۴۹ پاسخ دهنده بالای ۱۸ سال در ۱۹ ولایت استفاده شد. در نهایت، بحث های متمرکز گروپی با ۳۱۴ شرکت کننده در ۱۹ ولایت انجام شد که در آن ۱۳-۲۰ عضو حلقه های صلح زنان بشنو شرکت داشتند. در این نظر سنجی، داده های ۱۱ ولایت از جمله بلخ، بامیان، دایکندی، فراه، فاریاب، جوزجان، هرات، قندهار، ننگرهار، بغلان و پکتیا، از ۹۰٪ سطح اطمینان برای نمایندگی فراتر رفته است .

درباره بشنو :

بشنو توسط نهاد پژوهش و توسته ایجاد شده است. بشنو یک پلتفارم دیجیتالی است که صدای زنان و دختران در افغانستان را در زمان واقعی و در مورد موضوعات مختلف به تصویر میکشد. بشنو که در نام خود منعکس شده است به معنای "گوش دادن" در دری است و برای اطمینان از اینکه روند "گوش دادن" به زنان افغان به عنوان یک رویداد یکبار تلقی نمیشود، بلکه به عنوان بخش جدایی ناپذیر و فرآیندهای تصمیم گیری همه بحث ها، پلتفارم های ملی و بین المللی ایجاد شده است .